הגירה · עונת התצוגה
هجرة · موسم العروض
2022/23

#lifeinthedorms

דנה לב לבנת دانا ليڤ ليڤنات

גלריה אורנים
جاليري أورنيم
ORANIM GALLERY

#lifeinthedorms
דנה לב לבנת

25.2.23–3.1.23
הגלריה במכללת אורנים
(בית 52), קריית טבעון

אוצרות: ד"ר שחר מרנין־דיסטלפלד
ניהול: נעה צורן

תרגום לאנגלית: מאיה שמעוני
תרגום לערבית: בגדאד תרגומים

עיצוב והפקה: עופרי פורטיס, הגר מסר

#lifeinthedorms
دانا ليڤ ليڤنات

25.2.23–3.1.23
الجاليري في كليّة أورانيم
(منزل 52)، كريات طبعون

القيّمة: د. شاحر مرنين ديستلفلد
إدارة: نوعة تسورن

الترجمة الإنجليزيّة: مايا شمعوني
الترجمة العربيّة: بغداد للترجمة

التصميم الفنّيّ: عوفري فورتيس، هـچـار مِيسر

המרכז האקדמי לחינוך וחברה
אורנים
ORANIM COLLEGE ◆ كلية أورانيم

דנה לב לבנת נולדה בשנת 1978
בחיפה. היא בוגרת המחלקה
לצילום ותכנית התואר השני של
האקדמיה לאמנות ולעיצוב, בצלאל.
בשנת 2013 אז עזבה את ישראל
ויצאה למסע מתמשך בעולם ובלי
לתכנן החלה בפרויקט הצילומי
Permanent Vacation שהוא
Life Art Project ובעברית:
פרויקט אמנותי שהוא החיים עצמם.

לבנת היא נוודת המשוטטת במקומות שונים ללא כוונת השתקעות. היא אינה מהגרת במובן המקובל של המילה, אך המבט המתבונן שלה ברגעי היומיום בעולם זר ואחר דומה למבטה של המהגרת. עבודותיה מציגות מנעד רחב של מבעים שנע בין חום אנושי ונינוחות לבין קור מקפיא ותלישות.

לפגישה ראשונה עם צוות הגלריה מגיעה לבנת עם בקבוק סודה ותיק גב שחור קטן. לפני שהתיישבנו היא כבר הספיקה לשוטט ברחבי הקמפוס הירוק, עניין שבשגרה עבורה. איך הכל התחיל, אנחנו שואלים אותה. "ב־2013 ארזתי תיק ונסעתי לשלושה חודשים לתאילנד ומאז לא חזרתי. את דירתי בארץ אני משכירה כך שאין לי בית גם בארץ", היא מסבירה. עדות לגיחותיה הקצרות לארץ נמצא ב־#תיירותפנים לעומת צילומים מן העולם המתויגים כ־#תיירותחוץ. לפרויקט שלה "חופשה תמידית" Permanent Vacation יש גם שם מקוצר — Permi Vac שצורתו המתגלגלת על הלשון תורמת משהו לסיפור הכיסוי הפרפורמטיבי של לבנת.

"בהתחלה חשבו שאני איזו סוכנות נסיעות ופנו אלי לתת ייעוץ בנושאי מסלולים", היא משתפת בחיוך. אבל לבנת היא הדבר הכי רחוק מסוכנת נסיעות. גם אם נרחיק איתה עד למצ'ו פיצ'ו היא תראה לנו רגע כאילו סתמי (גם אם קסום), שממש במקרה התרחש דווקא שם. היא לא מחויבת לשום דבר למעט העבודה שלה אותה ניתן להגדיר כשוטטות מאורגנת למשעי. בתוך מרחב גמיש ופתוח, לכאורה, היא הסדירה בינה לבין עצמה כמה כללים ויש גם כללים המוכתבים לה, אם על ידי המדינות השונות (חוקי כניסה ויציאה, אשרות שהייה וכו') ואם על ידי המדיום הדיגיטלי בו היא משתמשת. חוק מרכזי שחוקקה לעצמה הוא להעלות כל שעתיים לרשתות החברתיות דימוי המתעד רגע מעשרים וארבע השעות האחרונות. הפרויקט מונה אינספור דימויים שעלו לרשת וכאלה שנשארו ב"ארכיון". היא מצלמת באייפון וגם במצלמה. בשנים האחרונות אתגרה עצמה בצילום אנאלוגי בשחור־לבן, על כל המשתמע מכך — לא לראות בו ברגע את הצילום, לסחוב פילמים ריקים ומלאים בתיק ולהיות ערנית למקומות המעטים בהם ניתן לקנות אותם. נתח מצילומים אלה יוצג בגלריה אבשלום בחיפה, סמוך לתערוכה באורנים, בראשית 2023.

אין לה בית ואין לה סטודיו ואפילו האתר שלה אינו אלא תמרור המכוון אותנו ישירות לאינסטגרם שלה. "האינסטגרם זה הסטודיו שלי", היא אומרת. שם הכל קורה, זו הגלריה המעודכנת ביותר, בה ניתן גם לשמוע את קולותיהם של הצופים המגיבים. האינסטגרם עצמו משתנה ומתעדכן כל הזמן ובהתאם לכך משתנים גם תנאי התצוגה של הפרויקט.

השוטטות שלה ברחבי הגלובוס כאישה צעירה היא תופעה יוצאת דופן, עובדה שזכתה לביטוי בתערוכה הקבוצתית **לונלי פלאנט** (מוזיאון לאמנות אשדוד, אוצרת: אנה ים, נובמבר 2021) בה הציגה לבנת עבודות מהסדרה "BOYZ" ("בנים"). "היה לי חשוב להציב עצמי בעמדת הצלמת־אישה המתבוננת בנערים שברירריים במעין היפוך תפקידים מגדרי, במקומו של הצלם הגבר המתבונן על אישה עדינה ומפתה", היא אומרת.

בתערוכה **#lifeinthedorms** נראה חדרים בלי בית, דיירים על מיטה סתורה, בודדים או בחברה, עייפים או שיכורים מחופש – את כולם צילמה אי שם. הם רחוקים ואנונימיים ויחד עם זאת דומים להפליא לדיירי מעונות הסטודנטים פה באורנים, המרכז האקדמי לחינוך וחברה. כאן וגם שם נוצרים בתים לרגע, או רגעים של בית, מתערבבים תרבויות ומנהגים בזמן שאסתטיקות יומיום חדשות נוצרות.

ד"ר שחר מרנין־דיסטלפלד, אוצרת

وُلدت دانا ليڤ ليڤنات عام 1978 في حيفا. خريجة قسم التصوير الفوتوغرافيّ وبرنامج الماجستير في أكاديميّة الفن والتصميم بتسالئيل. في العام 2013 غادرت إسرائيل وخرجت في رحلة متواصلة في العالم. هكذا بدأت مشروعها التصويريّ Permanent Vacation، وهو عبارة عن مشروع فنّيّ هو الحياة بذاتها (Life Art Project).

ليڤنات رحّالة متجولة في أماكن مختلفة دون نيّة للاستقرار. ليست مهاجرة بالمفهوم الدارج للكلمة، لكن نظرتها المتمعنة في اللحظات اليوميّة في عالم غريب وآخر تشبه نظرة المهاجرة. تعرض أعمالها تشكيلة واسعة من التعبيرات المتراوحة بين الدفء الإنسانيّ والسكينة، بين البرد القارس والانفصال.

للقاء الأول مع طاقم الجاليري جاءت ليڤنات تحمل زجاجة صودا وحقيبة ظهر سوداء صغيرة. قبل بدء اللقاء كانت قد تجولت في أنحاء الكليّة الخضراء، أمر اعتيادي بالنسبة لها. كيف بدأ كل شيء، سألناها: "في العام 2013 أخذت حقيبة وسافرت لمدة ثلاثة شهور إلى تايلند ومنذ تلك الفترة لم أعد. قمت بتأجير شقتي في البلاد، أي أنني لا أملك بيتًا هنا"، قالت لنا. شهادات على زياراتها الخاطفة في البلاد نجدها في #سياحةداخلية، مقابل صور فوتوغرافية من العالم مصنّفة #سياحةخارجية. لمشروعها "إجازة دائمة (Permanent Vacation) اسم مختصر Permi Vac تساهم طريقة نطقه بعض الشيء لقصة التغطية الأدائية الخاصة بها.

"في البداية كانوا يظنون أنني وكيلة رحلات فتوجهوا إلى لتقديم إرشادات حول المسارات"، تقول لنا بابتسامة. لكن ليڤنات بعيدة كل البعد عن كونها وكيلة رحلات. حتى لو ابتعدنا معها حتى ماتشو بيتشو فسوف ترينا لحظة وكأنها عبثيّة (وساحرة أيضًا)، حدثت بالصدفة هناك بالذات. فهي غير ملتزمة بشيء باستثناء عملها الذي يمكن تعريفه كتجوال شديد التنظيم. في حيّز مرن ومفتوح، لوهلة، وضعت لنفسها بعض القواعد، وبعضها مفروض عليها، إن كان من قبل الدول المختلفة (قانون الدخول والخروج، تأشيرات الإقامة وما إليه) أو من قبل الوسيط الرقميّ الذي تستخدمه. قاعدة أساسية وضعتها لنفسها هي تحميل صورة كل ساعتين على شبكات التواصل الاجتماعيّة والتي توثّق لحظة من أربعة وعشرين ساعة الأخيرة. يشمل المشروع عدد لا نهائيّ من الصور على تلك الشبكات التي بقيت في "الأرشيف". وهي تستخدم الهاتف النقال والكاميرا للتصوير. في السنوات الأخيرة وضعت لنفسها تحديًا من التصوير التناظريّ بالأسود والأبيض، مع كل ما يعنيه ذلك – عدم اعتباره لحظة تصوير، أن تأخذ معها شرائط أفلام فارغة ومليئة في الحقيبة وأن تكون على دراية في الأماكن القليلة التي تبيعها. بعض من تلك الصور الفوتوغرافية سيعرض في جاليري أڤشلوم في حيفا، بالتزامن مع المعرض في كليّة أورنيم بداية العام 2023.

لا بيت لها ولا استوديو، وحتى موقعها على الشبكة ليس إلا شارة توجهنا مباشرة إلى الانستغرام. "الانستغرام هو الاستوديو الخاص بي"، تقول. هناك يحدث كل شيء، هو الجاليري الأكثر تحديثًا، هناك يمكن أيضًا سماع أصوات المشاهدين وتعقيباتهم. الانستغرام يتغيّر بنفسه وتم تحديثه طيلة الوقت ووفق ذلك تتغيّر أيضًا ظروف عرض المشروع.

تجوالها في أنحاء الكون كامرأة شابة هو ظاهرة استثنائية، بحيث وجد ذلك تعبيرًا عنه في المعرض الجماعيّ لونلي فلانط (متحف الفن في أشدود، القيّمة: آنا يام، تشرين الثاني 2021) وهناك عرضت ليڤنات أعمالًا لها من سلسلة "BOYZ" ("أولاد") . "كان يهمني أن أموضع نفسي في موقف المصوّرة المرأة المتمعنة بشباب هش بنوع من انعكاس الأدوار الجندرية، مكان المصوّر الرجل الذي يتمعن بامرأة لطيفة مغرية".

في معرض **#lifeinthedorms** نشاهد غرف بلا بيت، سكان على سرير غير مرتب، منفردين أو مجتمعين، مرهقين أو سكارى من الحرية - التقطت صور جميعهم في مكان ما. هم بعيدون ومجهولون ومع ذلك يشبهون بشكل كبير سكان مساكن الطلبة هنا في أورنيم، المركز الأكاديميّ للتعليم والمجتمع. هنا وهناك تتشكل بيوت للحظة، أو لحظات بيوت، تختلط ثقافات وعادات في الوقت الذي تتشكل فيه جماليات يوميّة جديدة.

القيّمة: د. شاحر مرنين ديتسلفلد

posted on social media, and others that remained “archived.” She takes photos with an iPhone as well as a camera. In recent years she challenged herself with analog black and white photography, with all this entails – not seeing the captured photo immediately, carrying around empty and full roll films, and looking for the few places where she can still buy them. A portion of these photos will be exhibited at Avshalom Gallery in Haifa, close to the exhibition at Oranim, in early 2023.

She has no home and no studio, and even her website is merely a signpost directing us straight to her Instagram account. “Instagram is my studio,” she says. This is where it all happens, this is the most up to date gallery, where you can also hear the voices of the viewers who comment. Instagram itself also constantly changes with various updates, and with them, the project’s display conditions also change.

Traveling around the world as a young woman is an uncommon phenomenon, a fact that was expressed in the group show **Lonely Planet** (Ashdod Museum of Art, curator: Anna Yam, Nov 2021), where Levnat displayed works from the series “BOYZ.” “I wanted to put myself in the position of the woman-photographer who looks at fragile boys in a gender role reversal of sorts, in the position of the male photographer who looks at a delicate and alluring woman,” she says.

In the exhibition **#lifeinthedorms** we see rooms without a house, residents on an unmade bed, alone or in groups, tired or drunk with freedom – all of whom she captured somewhere else. They are remote and anonymous and at the same time remarkably similar to the residents of the student dorms here, in Oranim Academic College of Education. Both here and there, homes are formed for a moment, or perhaps moments of home, cultures and customs mix with one another while new everyday aesthetics emerge.

Exhibition curator, Dr. Shahar Marnin-Distelfeld

Levnat is a nomad who wanders through different places without any intention of putting down roots in them. While she is not an immigrant in the conventional sense of the word, her observation of everyday life moments in a different and strange world resembles the gaze of an immigrant. Her works present an entire gamut of expressions, shifting between human warmth and coziness to freezing coldness and rootlessness.

To her first meeting with the gallery team, Levnat arrives with a soda bottle and a small black backpack. Before we even sat down, she already managed to explore the lush campus, as is her habit upon arriving at a new place. “How did it all start?”, we ask her. “In 2013, I packed a bag and went to Thailand for three months, and I have not returned since. I rent out my apartment in Israel, so I don’t have a home here either,” she explains. The evidence of her short excursions in Israel can be found under #domestictourism (#תיירותפנים) while photos from locations outside Israel are tagged as #internationaltourism (#תיירותחוץ). Her project *Permanent Vacation* is also known by its catchy nickname “Permi Vac,” which rolls off the tongue with a flow that adds to Levnat’s performative cover story.

“At first, people thought I was a travel agency and asked me for advice on itineraries,” she shares with a smile. But Levnat is the furthest thing from a travel agent. Even if we would follow her all the way to Machu Picchu, she will show us a purportedly nondescript (albeit magical) moment, which simply happened to take place there. She is not committed to anything other than her work, which we may define as a perfectly organized meandering. In a seemingly flexible and open space, she set up some ground rules for herself, and then there are also the rules imposed on her, whether by the various countries (entry and exit laws, travel visas etc.) or by the digital medium she uses. One cardinal rule she devised is that she must post every two hours an image that documents one moment of the last 24 hours. The project numbers countless images

Dana Lev Levnat was born in Haifa in 1978. She graduated from the Department of Photography and the MFA Program of Bezalel Academy of Arts and Design, Jerusalem. In 2013, Levnat left Israel and embarked on an ongoing journey around the world, and without planning, launched the photographic project *Permanent Vacation* — a life art project.

#lifeinthedorms
Dana Lev Levnat

3.1.23–25.2.23
The Art Gallery at Oranim College
(building 52), Kiryat Tivon

Curator: Dr. Shahar Marnin-Distelfeld
Director: Noa Tsoran

English translation: Maya Shimony
Arabic translation: Baghdad Translations

Design and production: Ofri Fortis and Hagar Messer

אורנים • המרכז האקדמי לחינוך וחברה
ORANIM
ORANIM COLLEGE ◆ كلية أورانيم

Immigration
Exhibit Season
2022/23

#lifeinthedorms

Dana Lev Levnat

גלריה אורנים
جاليري أورنيم
ORANIM GALLERY